

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 885/2017
27.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Слободан Јовановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Милорад Влаховић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4566/16 од 05.01.2017. године, у седници већа од 27.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4566/16 од 05.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви П 2595/15 од 28.09.2016. године, одбија се као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде штете због посечених стабала исплати 863.399,20 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2016. године до исплате. Тужилац је обавезан да туженој на име трошкова поступка исплати 20.650,00 динара, а у преосталом делу захтеви за трошкове поступка су одбијени.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4566/16 од 05.01.2017. године, преиначена је првостепена пресуда, тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади штету у износу од 863.399,20 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2016. године до исплате, као и да му накнади трошкове поступка у износу од 167.429,00 динара са каматом. Тужена је обавезана и да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 37.934,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду на основу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити повреда поступка на коју се указује у ревизији јер је другостепени суд на чињенично стање које је утврђено у првостепеном поступку правилно применио материјално право и донео на закону засновану одлуку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник кп. број ..., шума пете класе у површини од 5,02 ара и кп. број ..., шума пете класе у површини од 20,15 ари, све уписано у лист непокретности ... КО У октобру 2015. године на наведеним парцелама тужиоца ВВ је посекао 53 стабла јасена, 32 стабла бреста и једно стабло храста лужњака, а вредност посечене дрвне масе износи 642.290,16 динара, а изгубљени прираст износи 221.109,04 динара, односно укупан износ штете коју је тужилац претрпео 863.399,20 динара. ВВ се претходно са туженом договорио да наведену дрвну масу посече са њене парцеле и да од укупне посечене дрвне масе $\frac{1}{2}$ узме за себе, а другу половину да преда туженој као накнаду за посечена стабла. Између ВВ и тужене постигнут је договор да ће ВВ да изведе геометра на лице места и шумара који ће му идентификовати парцеле – шуму тужене на којој треба да изврши сечу. Међутим, ВВ није извео геометра нити је тужена изашла на терен да покаже шуму, те је сеча извршена на тужиочевим парцелама и на тај начин му је причињена штета.

Код напред утврђеног чињеничног стања, првостепени суд налази да је тужиочев тужбени захтев у односу на тужену неоснован, јер тужена није пасивно легитимисана с обзиром да је сечу стабала извршио ВВ. Међутим, другостепени суд налази да код утврђеног чињеничног стања постоји обавеза тужене да тужиоцу накнади причињену штету јер је између тужене и ВВ закључен уговор о делу, а тужена као наручилац је била дужна да врши надзор над обављањем посла, што је она пропустила да уради и на тај начин и она одговара за штету која је причињена.

Одредбом члана 600. ЗОО је утврђено да уговором о делу посленик се обавезује да обави одређени посао, а наручилац се обавезује да му за то плати накнаду. У конкретном случају између тужене и ВВ је постигнут договор да ВВ изврши сечу шуме на парцели тужене, а да му тужена у виду накнаде уступи половину посечене дрвне масе. Из тога произилази да је правилан закључак другостепеног суда да је између тужене и ВВ закључен уговор о делу. С обзиром да ни тужена није знала где се тачно налази њена шума, односно где је граница између њене и тужиочеве шуме, постојао је договор између тужене и ВВ као посленика да се пре сече стабала изведе геометар који би показао међу, а што посленик није извршио. У том делу постоји пропуст тужене као наручиоца посла јер је по члану 603. ЗОО имала право да врши надзор над обављањем посла. Тиме се успоставља у конкретном случају, солидарна одговорност између непосредног штетника ВВ и тужене која је посредно причинила штету на начин како је то већ наведено. У таквој ситуацији тужилац је одлучио да потраживање оствари према туженој као једном од солидарних дужника, те је другостепени суд правилно применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев усвојио.

Када се има у виду наведено произилази да није основан навод из ревизије да у конкретном случају није закључен уговор о делу већ да се ради о уговору са одложним

условом који није наступио. То питање може бити од значаја за регулисање међусобних односа између тужене и посленика, а не утиче на право тужиоца у конкретном случају.

Како се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност другостепене одлуке, то је и одлучено као у изреци, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић